

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2011/0074 van 6 juli 2011
in de zaak 1011/0568/SA/3/0640

In zake: de heer ■■■■■, wonende te ■■■■■

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 11 februari 2011 en geregulariseerd bij aangetekende brief van 8 maart 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 13 januari 2011.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst van 13 september 2010 verworpen.

De deputatie heeft aan de verzoekende partij de vergunning tot het wijzigen van de verkavelingsvergunning (lot 30) geweigerd.

Het betreft een perceel gelegen te ■■■■■ en met kadastrale omschrijving ■■■■■.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend, maar wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 29 juni 2011, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij, in persoon, en mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. FEITEN

Op 15 januari 2007 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst aan de verzoekende partij een vergunning voor het wijzigen van de verkavelingsvergunning zodat de strook voor koeren en hovingen van lot 30 volledig bebouwd kan worden.

Op 3 december 2007 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst de stedenbouwkundige vergunning voor de uitbreiding van het gelijkvloers achteraan en dit met plat dak. De uitbreiding wordt uitgevoerd. De strook voor koeren en hovingen is nu volledig bebouwd.

Gedeeltelijk op vermelde uitbreiding wordt zonder stedenbouwkundige vergunning een veranda gebouwd tot op de zijdelingse perceelsgrenzen, grotendeels voorzien van ondoorzichtige folie aan de zijkanten. Een aansluitend deel van de uitbreiding wordt bekleed met een houten terrasvloer. Op 23 juni 2009 wordt een proces-verbaal opgemaakt. De stopzetting van de werken wordt bevolen.

Op 21 mei 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst een aanvraag in voor een vergunning voor “het wijzigen van een verkavelingsvergunning (lot 30)”.

De wijziging van de verkavelingsvergunning wordt gevraagd in functie van de regularisatie van de wederrechtelijke veranda met terras. De woonfunctie van het pand is volledig op de verdieping georganiseerd. Het gelijkvloers is immers ingericht als handelszaak.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgestelde gewestplan ‘Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem’, gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurde bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt. Het perceel is gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling van 11 juni 1964, zoals gewijzigd op 15 januari 2007.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst weigert op 13 september 2010 een vergunning tot het wijzigen van de verkavelingsvergunning aan de verzoekende partij en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Niet akkoord met het voorstel tot wijzigen van de voorschriften en bepalingen van de verkavelingsvergunning van 11-06-1964 (referte 5.00-41002-2000-6) en wijziging van 15-01-2007, voor het lot 30, zoals weergegeven op de bijgevoegde plannen;

Er wordt een wijziging van verkaveling gevraagd voor het regulariseren van het aanbouwen van een veranda op de eerste verdieping met een maximale bouwdiepte van

14 m en het aanleggen van een terras met een maximale bouwdiepte van 20 m, dat langs de rechterzijde en achteraan wordt afgeschermd door tuinpanelen;

De veranda is opgericht langs de zijdelingse perceelsgrenzen en is in strijd met de voorschriften en bepalingen van het Burgerlijk Wetboek inzake het nemen van lichten en zichten daar de zijdelingse wanden zijn uitgevoerd in aluminium profielen in combinatie met glas; Volgens art 678 van het bovengenoemde wetboek mag men op het besloten of niet besloten erf van zijn nabuur geen rechtstreekse uitzichten of uitzicht gevende vensters, noch balkons of andere soortgelijke vooruitspringende werken hebben, tenzij er een afstand van 1,90 m is tussen de muur waar men die maakt, en het erf; Volgens art 679 mag men op datzelfde erf geen zijdelingse of schuine uitzichten hebben, tenzij er een afstand is van 60 cm; Bij het uitbreiden van een woning dienen de bestaande scheidingsmuren langs de perceelsgrenzen verlengd te worden tot de volledige bouwdiepte van de aanbouw zodat het voorstel een toekomstvisie biedt bij een eventuele uitbreiding van de woningen op de links en rechts aanpalende percelen;

De uitbreidingswerken blijven tevens op de 1ste verdieping niet begrepen binnen de gangbare stedenbouwkundige normen qua bouwdiepte en zijn stedenbouwkundig niet aanvaardbaar; De uitgevoerde werken brengen bijgevolg de ruimtelijke draagkracht en het belang van de aanpalende percelen in het gedrang;

De beoogde wijziging heeft een te grote impact op de onmiddellijke omgeving;

De mede-eigenaars in de verkaveling van de loten 1, 2, 3, 4, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27 en 28 hebben de aanvraag tot wijziging voor akkoord ondertekend; Er werd evenwel op 17-06-2010 een bezwaarschrift ingediend door de mede-eigenaar van lot 1 die zijn akkoord wenst in te trekken; Het bezwaarschrift kan gedeeltelijk worden bijgetreden;

Alle eigenaars van een kavel die de aanvraag niet hebben mede ondertekend, hebben een eensluidend afschrift van de aanvraag ontvangen per beveiligde zending en 1 eigenaar heeft een bezwaarschrift ingediend. Het bezwaarschrift bevat in bijlage een petitie, ondertekend door 24 mede-eigenaars en waarin staat vermeld dat de eigenaars van de loten 1, 2, 3, 4, 9, 11, 12, 13, 14, 16, 18, 19, 20, 22, 24, 26 en 28 hun akkoord wensen in te trekken; Het bezwaarschrift is gedeeltelijk gegrond.

Dit betekent dat er slechts 3 mede-eigenaars (loten 10, 21 en 25) overblijven die de aanvraag voor akkoord ondertekend hebben;

Volgens art. 4. 6. 7. §2. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 moet een wijziging van de verkavelingsvergunning worden geweigerd als de eigenaars van meer dan de helft van de in de oorspronkelijke vergunning toegestane kavels een ontvankelijk, gegrond en op ruimtelijke motieven gebaseerd schriftelijk bezwaar indienen bij het college van burgemeester en schepenen; ...

Gelet op het hierboven aangehaalde kan het voorstel niet gunstig beoordeeld worden. Het college van burgemeester en schepenen weigert de wijziging van de verkavelingsvergunning

...

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 12 oktober 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij. Zij wijst daarbij onder meer op de ondoorzichtige folie langs de zijkanten van de veranda, het gebrek aan een tuin of normaal toegankelijke buitenruimte....

In een intern verslag van 30 november 2010 adviseert de provinciale dienst ruimtelijke vergunningen om het beroep niet in te willigen en de vergunning tot het wijzigen van de verkavelingsvergunning aan de verzoekende partij te weigeren.

De verzoekende partij wordt op 7 december 2010 gehoord in aanwezigheid van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

In zijn verslag van 10 januari 2011 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de vergunning tot het wijzigen van de verkavelingsvergunning aan de verzoekende partij te weigeren.

De verwerende partij beslist op 13 januari 2011 om het beroep niet in te willigen en de vergunning tot het wijzigen van de verkavelingsvergunning te weigeren en overweegt hierbij het volgende:

“...

2.4 Beoordeling

2.4.1 De watertoets

Het terrein ligt niet in een recent overstroomd gebied of in (mogelijk) overstromingsgevoelig gebied.

De aanvraag beoogt het wijzigen van verkavelingsvoorschriften voor het lot 30, zodat de voorliggende aanvraag niet valt onder de toepassing van de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 1 oktober 2004 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater.

Er is geen schadelijk effect voor het watersysteem te verwachten. De doelstellingen van het decreet betreffende het integraal waterbeleid worden niet geschaad.

2.4.2 De juridische aspecten

De aanvraag beoogt het wijzigen van de voorschriften van de van kracht zijnde verkaveling, als hoger omschreven.

De mede-eigenaars in de verkaveling van de loten 1, 2, 3, 4, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27 en 28 hebben de aanvraag tot wijziging voor akkoord ondertekend.

Er werd op 17 juni 2010 een bezwaarschrift ingediend door de mede-eigenaar van lot 1 die zijn akkoord wenst in te trekken.

Alle eigenaars van een kavel die de aanvraag niet hebben mede ondertekend, hebben een eensluidend afschrift van de aanvraag ontvangen per beveiligde zending en 1 eigenaar heeft een bezwaarschrift ingediend. Het bezwaarschrift bevat in bijlage een petitie, ondertekend door 24 mede-eigenaars en waarin staat vermeld dat de eigenaars van de loten 1, 2, 3, 4, 9, 11, 12, 13, 14, 16, 18, 19, 20, 22, 24, 26 en 28 hun akkoord wensen in te trekken; Het bezwaarschrift is gedeeltelijk gegrond.

Dit betekent dat er slechts 3 mede-eigenaars (eigenaars van de loten 10, 21 en 25) overblijven die de aanvraag voor akkoord ondertekend hebben.

Volgens art. 4.6.7. §2. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 moet een wijziging van de verkavelingsvergunning worden geweigerd als de eigenaars van meer dan de helft van de in de oorspronkelijke vergunning toegestane kavels een ontvankelijk, gegrond en op ruimtelijke motieven gebaseerd schriftelijk bezwaar indienen bij het college van burgemeester en schepenen.

De geuite bezwaren dienen als gegrond te worden beschouwd. Dit wordt nader omschreven in de rubriek met betrekking tot de goede ruimtelijke ordening.

Bijgevolg bestaat er een onoverkomelijke legaliteitsbelemmering voor het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning.

De veranda uitgevoerd in aluminium profielen met daartussen glas is opgericht langs de zijdelingse perceelsgrenzen en is in strijd met de voorschriften en bepalingen van het Burgerlijk Wetboek inzake het nemen van lichten en zichten daar de zijdelingse wanden zijn uitgevoerd in aluminium profielen in combinatie met glas.

Volgens art. 678 van het bovengenoemde wetboek mag men op het besloten of niet besloten erf van zijn nabuur geen rechtstreekse uitzichten of uitzicht gevende vensters, noch balkons of andere soortgelijke vooruitspringende werken hebben, tenzij er een afstand van 1.90m is tussen de muur waar men die maakt, en het erf.

Volgens art. 679 mag men op datzelfde erf geen zijdelingse of schuine uitzichten hebben, tenzij er een afstand is van 60cm.

2.4.3 De goede ruimtelijke ordening

Bij het uitbreiden van een rijwoning dienen de bestaande scheidingsmuren langs de perceelsgrenzen verlengd te worden tot de volledige bouwdiepte van de aanbouw zodat het voorstel een toekomstvisie biedt bij een eventuele uitbreiding van de woningen op de links en rechts aanpalende percelen.

Volgens de voorschriften van de verkavelingvergunning van 11 juni 1964 en wijziging van 15 januari 2007 dient de maximale bouwdiepte van de betreffende woning op de verdieping maximum 12m te bedragen.

Na het oprichten van de veranda en het aanleggen van het terras dat langs de rechterzijde en achteraan wordt afgeschermd door tuinpanelen, bedraagt de totale bouwdiepte van de betreffende woning op de verdieping 20m. Een dergelijk terras met afsluitingen dient immers meegerekend te worden in de totale bouwdiepte.

De uitbreidingswerken op de 1ste verdieping zijn niet begrepen binnen de gangbare stedenbouwkundige normen qua bouwdiepte en bouwvorm, en zijn om die reden stedenbouwkundig niet aanvaardbaar.

Hoewel bij het dossier geen zonnestudie werd toegevoegd, dient te worden gesteld dat het oprichten van een veranda en het aanleggen van een terras met tuinschermen op de eerste verdieping tot een maximale bouwdiepte van 20m, een grote schaduw zal werpen op het perceel van de bezwaarhebbende.

De overige opmerkingen zijn niet van stedenbouwkundige maar van burgerrechtelijke aard, doch vanuit het oogpunt van een goede plaatselijke aanleg kunnen enkel gebouwen aanvaard worden die niet resulteren in een burenhinder die de maat van normale ongemakken overstijgt. Voorliggend ontwerp wijkt hiervan af: het is ongebruikelijk en niet wenselijk een veranda aan de achterzijde van de verdieping te bouwen bij gesloten bebouwing.

De uitgevoerde werken overschrijden de ruimtelijke draagkracht van het terrein en hebben een onaanvaardbare impact op de aanpalende percelen.

De beoogde wijziging heeft een te grote impact op de onmiddellijke omgeving

2.5 Conclusie

Uit wat voorafgaat, dient besloten dat het beroep niet voor inwilliging vatbaar is.

De vergunning tot wijziging van de verkavelingsvergunning dient te worden geweigerd.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd met een ter post aangetekende brief van 18 januari 2011 betekend aan de verzoekende partij. Het beroep van de verzoekende partij werd ingediend met een ter post aangetekende brief van 11 februari 2011 en is derhalve tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

De verzoekende partij is de aanvrager van de vergunning en beschikt derhalve overeenkomstig artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 1° VCRO over het rechtens vereiste belang bij het voorliggende beroep.

C. Schending van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO

Standpunt van de partijen

De verwerende partij roept met betrekking tot de ontvankelijkheid van het voorliggende beroep volgende exceptie in:

“..."

Artikel 4.8.16. §3, 5° VCRO vereist dat in een verzoekschrift bij Uw Raad de verzoekende partij de door de bestreden beslissing geschonden geachte regelgeving en de wijze waarop de bestreden beslissing deze regelgeving schendt, aangeeft.

Verzoeker laat na in zijn verzoekschrift enig individuele middel te formuleren. Er wordt enkel het artikel 4.6.7. §2 VCRO aangeduid als geschonden geachte regelgeving.

Het verzoekschrift is dan ook onontvankelijk behalve voor wat de opgeworpen schending van het artikel 4.6.7. §2 VCRO betreft. Hieronder wordt enkel op de argumentatie van deze schending geantwoord.

..."

De verzoekende partij heeft ter zitting niet geantwoord op vermelde exceptie.

Beoordeling door de Raad

Conform artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO dient het verzoekschrift een omschrijving te bevatten van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur, evenals van de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoekende partij geschonden wordt of worden.

Er is aldus niet vereist dat een verzoekende partij meerdere schendingen van regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur inroept. Het volstaat dan ook dat één van de door de verzoekende partij ingeroepen *grievens* beantwoordt aan de in artikel 4.8.16, §3, tweede lid VCRO vervatte omschrijving om ter zake tot de ontvankelijkheid van het verzoekschrift te kunnen besluiten.

Met de door haar geformuleerde exceptie bevestigt de verwerende partij eigenlijk dan ook enkel dat het voorliggende verzoekschrift minstens één middel in de zin van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO bevat, met name de schending van artikel 4.6.7, §2 VCRO. Een antwoord op de vraag of het verzoekschrift nog andere middelen in de zin van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO bevat, is in de huidige stand van het geding en mede gelet op de eigen vaststellingen van de verwerende partij dan ook niet aan de orde.

De exceptie kan in huidige stand van de procedure niet worden aangenomen.

D. Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij formuleert, naast de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en vernietiging van de bestreden beslissing, ook het volgende verzoek:

“ ...
Mogen wij u vragen, geachte Leden van de Raad, om onze aanvraag tot wijziging van een verkavelingsvergunning aan een nieuw onderzoek te onderwerpen en rekening houdend met de bovengenoemde argumenten een gunstige beslissing te willen nemen
...”

Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij met haar beroep enerzijds de schorsing van de tenuitvoerlegging en anderzijds de vernietiging van de bestreden beslissing beoogt. In die zin is het beroep dan ook ontvankelijk.

In zoverre de verzoekende partij aan de Raad echter tevens vraagt ‘... om onze aanvraag tot wijziging van een verkavelingsvergunning aan een nieuw onderzoek te onderwerpen en rekening houdend met de bovengenoemde argumenten een gunstige beslissing te willen nemen...’, stelt de Raad vast dat dit onderdeel van het beroep manifest onontvankelijk is.

De Raad heeft, als administratief rechtscollege, immers enkel een vernietigingsbevoegdheid, waarbij tot vernietiging, en conform artikel 4.8.3, §3 VCRO en artikel 4.8.13 VCRO desgevallend tot schorsing van de tenuitvoerlegging, zal worden overgegaan indien, na een onderzoek van de wettigheid ervan, moet worden vastgesteld dat de bestreden beslissing onregelmatig is in de zin van artikel 4.8.3, §1, eerste lid VCRO.

Noch het middels artikel 4.8.3, §1, tweede lid VCRO aan de Raad toegekende injunctierecht, noch de in artikel 4.8.3, §2 VCRO vervatte mogelijkheid tot het inroepen van ambtshalve middelen, verlenen de Raad de bevoegdheid om zelf een vergunning te verlenen dan wel om de overheid, na vernietiging van de bestreden beslissing, het bevel te geven om een voor de verzoekende partij gunstige beslissing te nemen.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

Ik vraag de schorsing van de vergunningsbeslissing: indien ik de weigering tot wijzigen van de verkavelingsvergunning dien te volgen, ben ik nu reeds verplicht tot gedeeltelijke afbraak van de veranda, iets wat ik met onderhavig beroep bij de raad voor vergunningsbeslissingen uiteraard wil voorkomen.

...

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

Verzoeker vraagt de schorsing van de bestreden beslissing omdat de onmiddellijke tenuitvoerlegging ervan hem zou dwingen zijn wederrechtelijke veranda af te breken.

Dit is geenszins ernstig.

Verzoeker kan zich niet steunen op zijn eigen onrechtmatig handelen om een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan te tonen.

Het opgeworpen nadeel is niet het rechtstreeks gevolg van de bestreden beslissing, maar van het wederrechtelijk handelen van verzoeker zelf. Noch een schorsing, noch een vernietiging van de bestreden beslissing kunnen dit nadeel verhelpen.

Volledigheidshalve wordt er op gewezen dat huidige bestreden beslissing een weigering van vergunning inhoudt en dienvolgens dan ook uit zijn aard zelf geen moeilijk te herstellen nadeel kan inhouden nu de aanvrager in dezelfde rechtspositie wordt gelaten als voor zijn vergunningsaanvraag.

Een dringende nood voor het verkrijgen van een vergunning, waardoor een weigering van vergunning wel hypothetisch een MTHEN kan inhouden, kan principieel niet aanvaard worden nu er nooit een recht op het verkrijgen van een vergunning bestaat.

Het verzoek tot schorsing is onontvankelijk, minstens ongegrond.

...”

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij mag zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dient integendeel concrete en precieze gegevens aan te brengen waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij als moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitsluitend wijst op een eventuele verplichting tot (gedeeltelijke) afbraak van de kwestieuze veranda. De Raad is evenwel van oordeel dat het door de verzoekende partij ingeroepen nadeel geen rechtstreekse oorzaak vindt in de bestreden beslissing, meer specifiek de weigering tot wijzigen van de verkavelingsvergunning die vervolgens de regularisatie van de veranda met terras moet mogelijk maken, doch wel in het eigengereid handelen van de verzoekende partij, meer specifiek het uitvoeren van werken zonder daartoe te beschikken over de vereiste voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, zelf. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen.

Vermits het verzoekschrift geen gegevens bevat die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de vergunning een ernstig nadeel kan berokkenen, zijn er geen redenen om na te gaan of de ingeroepen nadelen tevens moeilijk te herstellen zijn. Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is onontvankelijk in zoverre de Raad wordt verzocht een gunstige beslissing te nemen over de vergunningsaanvraag van de verzoekende partij.
2. De vordering tot schorsing wordt verworpen.
3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 6 juli 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW

Filip VAN ACKER